

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-00812
Otsuse kuupäev 30.04.2025
Komisjoni koosseis Kai Amos

Tarbija
Kaupleja AS Eesti Ettevõtluskõrgkool Mainor (10588537)

Tarbija nõue Ettemaksu tühistamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija nõue rahuldamata.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult T4arbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ärakirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija sõlmis 2021. aasta augustis kauplejaga õppelepingu ja alustas ülikooliõpinguid. Tarbijal jäi 2022. aasta kevadel tegemata 15 EAP ehk 50% mahus aine, mis viis eksmatrikuleerimiseni ja õpingute jätkamiseni eksternina. Hiljem tarbija immatrikuleeriti tavapärasesse kursusesse. Tarbija soovis 2024. aastal jääda lisa-aastale, talle selgitati, et lisa-aastale jäämisega ei kaasne lisatasuid. Ka õppemaksudokumendi kohaselt pidi lisa-aasta olema tasuta teatud tingimustel, millised tarbija arvates on ta täitnud. Kaupleja esitas siiski tarbijale 2024. a 400-eurose arve semestri alustamise tasu kohta, millist kaupleja vähendas 200 euro võrra. Tarbija pöördus selgituste saamiseks kaupleja poole, neid saamata maksis ta 200 eurot ära. Kaupleja esitas 2025.a jaanuaris uue 200 euro suuruse semestri alustamise tasu arve. Tarbija hinnangul puudub kauplejal arvete esitamiseks alus, kaupleja keeldus põhjendamatult arve tühistamisest.

Tarbija palub tuvastada, et kaupleja esitatud arve on tühine.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja vaidles tarbija nõudele vastus selgitades, et tarbija ei jäänud 2024.a sügisel lisa-aastale, vaid ta jäi individuaalse õpinguplaani alusel õppima. Sellise õppetööga kaasneb semestri alustamise tasu maksmise kohustus.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud asja materjaliga, leidis, et tarbija nõue ei kuulu rahuldamisele.

Tarbijavaidluste komisjoni pädevuses on lahendada tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevaid tarbija algatatud tarbijavaidlusi (TKS § 40 lg 3). Komisjon tuvastas, et pooled sõlmisid 16.08.2021 õppelepingu. Võlaõigusseadus (VÕS) § 8 lg 2 kohaselt on leping lepingupooltele täitmiseks kohustuslik. VÕS § 76 lg 1 tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

Tarbija asjaolude kohaselt ei järginud kaupleja lepingutingimusi ning nõudis tarbijalt ilma lepingulise aluseta lisa-aasta õpingute eest tasu 200 eurot semestri kohta, kuigi lisa-aasta eest tasu küsimine ei ole kooskõlas lepingule laieneva õppekorralduseeskirjaga. Selle p 55 kohaselt üliõpilane, kes on õppinud kogu õppeaja jooksul kursusesüsteemis täiskoormusel ja tasunud õppelepingus sätestatud õppemaksu täies mahus, kuid ei läbinud kõiki õppekavas ettenähtud aineid nominaalaja jooksul, viiakse vahetult pärast õppelepingus määratud nominaalaja lõppemist lisa-aastale. Ka on kaupleja nõue vastuolus lepingule laieneva õppemaksu dokumendi punktiga 16. Kaupleja esitas tarbijale põhjendamatult tasumiseks arve nr 2024080303, mille tarbija tasus 19.09.2024. Tarbija palub tuvastada, et kauplejal puudus arve esitamiseks alus ning tunnistada see arve tühiseks.

Kaupleja vastuväidete kohaselt on tarbija ekslikult arvanud, et ta jäi 2024.a lisa-aastale. Õppekorralduseeskirja p 55 sätestab lisa-aasta taotlemise eeldused, kuid tarbija ei vastanud neile eeldustele, kuna ta ei õppinud kogu õppeaja jooksul kursusesüsteemis. Tema õppetöös osalemine oli järgmine: tarbija alustas esimesel aastal kursusesüsteemis, kuid kuna tema õppekava täitmine ei olnud piisav (47%), siis ta langes 25.08.2022 üliõpilane ekstern-staatuses. Ta jätkas 2022/2023 õppeaastal õpinguid individuaalse õpinguplaani järgi, ta kogus õppetöö käigus vajaliku arve EAP-sid ning 2023/2024 õppeaastal ennistati ta 10.10.2023 kursusesüsteemis ja täiskoormusel õppivaks üliõpilaseks. Tarbija kui üliõpilase nominaalaeg lõppes 2023/2024. õppeaastal ning 14.08.2024 viidi ta individuaalse õpinguplaani järgi õppivaks üliõpilaseks vastavalt õppekorralduseeskirja punktile 40. Tarbija ei täitnud õppekorralduseeskirja p 55 toodud lisa-aasta kasutamise eeldusi. Tarbijal kui individuaalse õpinguplaani järgi õppival üliõpilasel lasus kohustus tasuda igal semestril semestri alustamise tasu 200 eurot semestri kohta. Kaupleja on esitanud tarbijale arveid õiges ulatuses ja õigel ajal.

Komisjon kontrollis tarbija nõude põhjendatust. Pooled ei vaidle, et tarbijaga sõlmitud õppelepingule laienes kaupleja õppekorralduseeskiri, milline määratleb ära õppimise alused ja sellega seotud poolte õigused ja kohustused. Tarbija väitel arvati ta 2024.a sügisel lisa-aastale ning ta nõuab lisa-aastaga kaasnevat õigust osaleda ilma tasuta. Sellise õiguse olemasolu osas viitab tarbija õppekorralduseeskirja p 12 alusel lepingule laienevale dokumendile õppemaks ja õppeteenustasud. Selle dokumendi punkt 16 sätestab, et kursusesüsteemis õppivatele üliõpilastele, kelle õppelepingus sätestatud hulga õppesemestrite lõpuks on tasutud kogu õppemaks ning õppekava on täidetud 75% mahus (sh praktikad, kirjalikud tööd, magistri- või lõputöö), võimaldatakse lisa-aasta (kaks vahetult järgnevat lisaõppesemestrit) ilma semestri alustamise tasuta.

Tarbijal kui nõude esitajal lasub kohustus tõendada oma nõuet. Tarbija ei ole tõendanud, et ta vastas 12.08.2024 lisa-aasta saamise õiguse eeldustele. Tarbija pidi arvestama, et kui ta ei tõenda lisa-aasta eelduste olemasolu esinemist, siis ei saa tarbija loota kaasnevate õiguste saamisele.

Komisjon nõustub kaupleja selgitustega, et tarbija ei vastanud lisa-aasta eeldustele ja seetõttu ei ole tema õppetöös osalemine tasuta. Kaupleja esitas tarbijale semestri alustamise tasu arveid vastavalt pooltevahelise lepingu tingimustele. Tarbija nõue on põhjendamata ja jääb rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kai Amos

/allkirjastatud digitaalselt/